

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 3 (til § 12), og der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 8

I perioden fra en arbejdsskade indtræder og til afgørelse kan træffes, opstår undertiden den situation, at den skadelidte afskediges på grund af sygdom og henvises til sygedagpenge. Ifølge sygedagpengeloven er der en tidsgrænse, idet der er ret til sygedagpenge i 52 uger inden for de sidste 18 måneder. Herefter er skadelidte henvist til kontanthjælp, som, når der foreligger ægteskab, ofte er forsvindende lille og medfører en del økonomiske problemer for de ramte familier.

Da en afgørelse om, hvorvidt der tilkommer skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt men, kan trække ud, fordi der ikke foreligger en stationær situation, er der derfor behov for at sikre skadelidte mulighed for en løbende ydelse.

Den foreslåede ydelse svarer ikke til fuld løn, men blot til 80 pct. heraf, dog maksimalt ca. 280.000 kr. årligt, hvilket er i overensstemmelse med arbejdsskadelovens øvrige erstatningsniveau ved erhvervsevnetab.

Til nr. 9

Arbejdsskadestyrelsen er ofte blevet kritiseret for, at styrelsen ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til den arbejdsskadedes mulighed for at generhverve sin arbejdskraft. Denne kritik er berettiget, men lider dog af den mangel, at der i den hidtidige lovgivning ikke er hjemmel til at foretage den fornødne indsats for at få reetableret erhvervsevnen.

Dette ændringsforslag åbner op for, at Arbejdsskadestyrelsen i langt højere grad kan være aktiv i forsøget på at forhindre lang tids passivitet, der ofte får den konsekvens, at erhvervsevnen helt forsvinder hos skadelidte. Samtidig giver ændringsforslaget socialministeren et reelt redskab i forsøget på at få et aktivt samarbejde mellem kommunerne og arbejdsskadestyrelsen i de konkrete sager. Kommunerne vil kunne få en fordel herved, idet man ved en hurtig indsats ofte kan forhindre en fremtidig pensionering.

Til nr. 10

Ved ændringsforslaget udgår bestemmelsen om, at der skal ske modregninger på grund af tjenestemandspensionen. Det forekommer ikke rimeligt, at mennesker, som ansættes efter tjenestemandregler, på denne måde stilles ringere end mennesker, der kan modtage pension via pensionskasseopsparing eller via privat opsparing.

Til nr. 11

Da formuleringen i lovforslaget kan give anledning til tvivl, fordi godtgørelsesbeløb ikke er nævnt, jf. § 33, foreslås det, at retstilstanden præciseres med det foreslåede ændringsforslag. Der er ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til det foreliggende lovforslag.

Til nr. 12 og 13

Det synes rimeligt, at også repræsentanter for det offentlige arbejdsmarked får indflydelse på udviklingen af erhvervssygdomsbegrebet.

I store dele af de sektorer, der arbejder med mennesker f.eks. dele af sundhedssektoren, politiet og lignende, optræder arbejdsskader, der er specifikke for området, og det er ønskeligt, at disse gruppers særlige problemer bliver kendt i udvalget.

Til nr. 14

Bestemmelsen er ny.

Den skriftlige beretning med statistiske oversigter, som Arbejdsskadestyrelsen pålægges at udarbejde én gang årligt, skal ligeledes omfatte Erhvervssygdomsudvalgets arbejde og bør derfor udarbejdes i samarbejde med medlemmerne af Erhvervssygdomsudvalget.

Beretningen skal tjene bl.a. det formål at skabe et klart overblik over skadesudviklingen.

Til nr. 15

Med ændringsforslaget præciseres, at reglerne i forvaltningsloven og i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade om partshøring, aktindsigt og klageadgang også anvendes i sager, der fortsat behandles efter lov om arbejdsskadeforsikring, jf. § 70, stk. 2.